

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 11 sierpnia 2015 r.

Poz. 4907

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR KN-I.4131.1.296.2015.5 WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO

z dnia 6 sierpnia 2015 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 roku poz. 594 ze zmianami)

orzekam

nieważność uchwały Nr X/82/2015 Rady Gminy Rokietnica z dnia 29 czerwca 2015 roku w sprawie: miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obręb Kiekrz, rejon ul. Poznańskiej i Zachodniej obwodnicy miasta Poznania - ze względu na istotne naruszenie prawa.

Uzasadnienie

W dniu 29 czerwca 2015 roku Rada Gminy Rokietnica uchwałą Nr X/82/2015 uchwaliła miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego obręb Kiekrz, rejon ul. Poznańskiej Zachodniej obwodnicy miasta Poznania.

Uchwała została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu wraz z dokumentacją planistyczną dnia 7 lipca 2015 roku.

Uchwałę podjęto na podstawie przepisu art. 18 ust. 2 pkt 5 oraz 40 ust. 1 ustawy z 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 594 z późn. zm.) oraz przepisu art. 20 ust. 1 ustawy z 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2015, poz. 119 z późn. zm.).

Dokonując oceny zgodności z prawem przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził, co następuje:

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 3 ustawy z 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2015, poz. 119 z późn. zm.), w planie miejscowym określa się obowiązkowo zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego. Natomiast w myśl § 7 pkt 6 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2003 r., Nr 164, poz. 1587), projekt rysunku planu miejscowego powinien zawierać granice i oznaczenia obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych w tym terenów górniczych, a także narażonych na niebezpieczeństwo powodzi oraz zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych.

Wyjaśniam, że pod pojęciem środowiska, zgodnie z art. 3 pkt 39 ustawy z 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 1232 ze zm.) rozumie się ogół elementów przyrodniczych, w tym także złoża kopalin, które zgodnie z art. 125 tejże ustawy, podlegają ochronie polegającej na racjonalnym gospodarowaniu ich zasobami oraz kompleksowym wykorzystaniu kopalin, w tym kopalin towarzyszących.

Ponadto zgodnie z art. 95 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 196), udokumentowane złoża kopalin oraz udokumentowane wody podziemne, w granicach projektowanych stref ochronnych ujęć oraz obszarów ochronnych zbiorników wód podziemnych, a także udokumentowane kompleksy podziemnego składowania dwutlenku węgla, w celu ich ochrony ujawnia się w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego oraz planach zagospodarowania przestrzennego województwa.

W odniesieniu do powyższego stwierdzam naruszenie ww. przepisów w związku z brakiem ujawnienia w części tekstowej i graficznej planu udokumentowanego złoża wód termalnych „Tarnowo Podgórne GT-1” (nr złoża 15707), którego część zlokalizowana jest na obszarze objętym planem.

Ponadto przepisy ogólne ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w szczególności art. 4 ust. 1 ww. ustawy, stanowią iż ustalenia planu winny ograniczać się do ustalenia przeznaczenia terenu, rozmieszczenia inwestycji celu publicznego oraz określenia sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu. Wyżej wskazana zasada podkreślona została ponadto w art. 14 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, odnoszącym się do podejmowania przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzenia planu. Szczegółowy, zamknięty katalog obowiązkowego oraz fakultatywnego zakresu ustaleń planu zawierają natomiast przepisy art.15 ust. 2 i ust. 3 ww. ustawy. W odniesieniu do ww. przepisów ustawy zakwestionować należy wprowadzenie w planie ustalenia zawartego w § 19 ust. 4 uchwały, na mocy którego „nakazuje się pozostawienie dróg wewnętrznych jako ogólnodostępnych z zastrzeżeniem możliwości wprowadzania elementów urządzenia terenu poprawiających bezpieczeństwo ludzi”.

W kontekście powyższego ustalenia stwierdzam, że w świetle wymogów art. 4 ust. 1, art. 14 ust. 1 czy też art. 15 ustawy o planowaniu przestrzennym, jego zamieszczenie w uchwale stanowi przekroczenie właściwości organów sporządzających i uchwalających plan i nadinterpretację samego celu uchwalania planów, określonego w prawie. Ustawa nie daje bowiem kompetencji radzie gminy i wójtowi do regulacji zasad dostępności dla terenów, nie przeznaczonych w planie pod lokalizację inwestycji celu publicznego (a kwestionowany zapis odnosi się jedynie do dróg wewnętrznych, a nie publicznych), a materię tę rozstrzygać mogą ewentualnie przepisy Kodeksu cywilnego.

Ponadto wskazuję, że sposób redakcji przepisów omawianego planu, określonych m.in. w §16 pkt 3, §17 ust. 2 pkt 2, §19 ust. 3, §26 ust. 1 pkt 7, §28 ust. 1 pkt 7 i 8, §30 ust. 1 pkt 7, 8 i 9 uchwały, utrudnia odczyt normy prawnej i zawartych w niej ustaleń odnoszących się do warunków i wskaźników zabudowy na danym terenie. Redagując treść polanu miejscowego, który stanowi akt prawa powszechnie obowiązującego, należy mieć na uwadze w szczególności przepisy rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”. W myśl §5, §6 i §7 przepisów ogólnych *rozporządzenia* przepisy [uchwały]:

- redaguje się zwięźle i syntetycznie, unikając nadmiernej szczegółowości, a zarazem w sposób, w jaki opisuje się typowe sytuacje występujące w dziedzinie spraw regulowanych tą [uchwałą];

- przepisy [uchwały] redaguje się tak, aby dokładnie w zrozumiały dla adresatów zawartych w nich norm wyrażały intencje prawodawcy;

- zdania w [uchwale] redaguje się zgodnie z powszechnie przyjętymi regułami składni języka polskiego, unikając zdań wielokrotnie złożonych.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji.

Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone z powodu naruszenia prawa do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego w terminie 30 dni od jego doręczenia.

Wojewoda Wielkopolski

(-) Piotr Florek